

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 670/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 55/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Malacky (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 55/2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ sa Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.09.2013, doručeným súdu dňa 05.09.2013. domáhal zaplataenia splatného peňažného záväzku voči Slovenskej republike - Ozbrojené sily Slovenskej republiky, zastúpené Ministerstvom obrany Slovenskej republiky (ďalej ako „žalovaný“), a to platových nárokov (preplatenie nadčasovej práce) vyplývajúcich zo služobného pomeru voči zamestnávateľovi (t. j. žalovanému). Predmetný návrh je súdom vedený pod sp. zn.: 6C/55/2014.

Sťažovateľ zaslal súdu listinné dôkazy podaním zo dňa 11.09.2013.

Od pridelenia uvedenej spisovej značky neboli zo strany súdu urobené žiadne ďalšie úkony, a rovnako tak nebol do dnešného dňa vytyčený ani jeden termín pojednávania.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa sťažovateľ listom zo dňa 18.12.2014 domáhal vytyčenia termínu pojednávania nakoľko od podania žaloby uplynul (v tom čase) už viac ako rok a v predmetnej veci nebolo nariadené pojednávanie.

Následne podal sťažovateľ predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konám zo dňa 17.03.2015 spolu so žiadosťou o vytyčenie termínu pojednávania.

Predseda súdu podal k sťažnosti sťažovateľa stanovisko zo dňa 09.04.2015, v ktorom sa vyjadril, že prešetrením sťažnosti dospel k záveru, že prietahy v danom konaní sú dôvodné, avšak výlučne z objektívnych dôvodov. Ďalej uviedol, že vzhľadom na dlhodobú kritickú personálnu situáciu okresného súdu nie je možné zabezpečiť riadny výkon súdnictva.

Sťažovateľ sa naďalej prostredníctvom svojho právneho zástupcu pravidelne informuje v informačnom centre súdu ako aj priamo v spisovej kancelárii na stav konania. Zo strany súdu sú poskytované informácie o nezmenenom stave predmetného konania, bez vytyčenia termínu pojednávania.

Sťažovateľ sa opätovne listom zo dňa 04.03.2016. doručeného súdu dňa 09.03.2016, domáhal vytyčenia termínu pojednávania v predmetnej právnej veci vzhľadom ku skutočnosti, že žalobu podal (v tom čase) pred takmer 2,5 rokom.

Ani po podaní predmetnej žiadosti sa stav konania nezmenil a nebol vytýčený termín pojednávania.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu rozšíril svoj žalobný návrh podaním zo dňa 22.06.2016. Aj po tomto úkone však stav konania zostal nezmenený a sťažovateľovi nebola doručená ani výzva na zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie návrhu.»

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/55/2014 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Malacky prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/55/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 400,- EUR..., ktoré mu je Okresný súd Malacky povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Malacky je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 263,59 EUR... na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ivany Zmekovej... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 55/2014.

10. Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

11. Ústavný súd po oboznámení sa s priebehom namietaného konania konštatuje, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania vo veci nie je možné ustáliť v postupe okresného súdu prieťahy takej intenzity, ktoré by mohli zakladať možnosť porušenia sťažovateľom označených práv.

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným prieťahom alebo by činnosť krajského súdu bola neefektívna, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2016